पद्मपत्रस्थितं तोयं धत्ते मुक्ताफलश्रियं ॥५८॥

तदेवं संश्रयं विना न कश्चित् प्रतीकारो भवति। तस्मात् संश्रयः कार्यः। इत्येवं मे ऽभिप्रायः। एवं चिरजीविमन्त्रः। अथैवमभिहिते स मेघवर्णश्चिरन्तनं पितृसचिवं दीर्घायुषं सकलनीतिशास्त्रपारगं स्थिरजीव्यभिधानं प्रणम्य प्रोवाच। तात यदेते मया पृष्टास्तावदत्र स्थित ५ स्यापि तव तत् परीक्षार्थं। येन त्वं सकलं श्रुत्वा यदुचितं तद्वदसि। तद्युक्तं भवति तन्ममादेश्यमिति। सो ऽब्रवीत्। वत्स सर्वैरप्येते नीतिशास्त्राश्रयमभिहितं सचिवैः। तदुपयुज्यते स्वकालोचितं सर्वमेव। परमेष द्वैधीभावस्य कालः। उक्तं च यतः।

अविश्वासं सदा तिष्ठेत् सन्धिना विग्रहेन च। १०
द्वैधीभावं समाश्रित्य पापे शत्रौ बलीयसि ॥५९॥

तच्छत्रुर्विश्वास्याविश्वस्तैर्लोभं दर्शयद्भिः सुखेनोच्छिद्यते। उक्तं च।

उच्छेद्यमपि विद्वांसो वर्धयन्त्यरिमेकदा।
गुडेन वर्धितः श्लेष्मा सुखवृद्ध्या निपात्यते ॥६०॥

तथा च। स्त्रीणां शत्रोः कुमित्रस्य पण्यस्त्रीणां विशेषतः। १५
यो भवेदेकभावेन न स जीवति मानवः ॥६१॥
कृत्यं देवद्विजातीनामात्मनश्च गुरोस्तथा।
एकभावेन कर्तव्यं शेषं द्वैधं समाश्रितं ॥६२॥
एको भावः सदा शस्तो यतीनां भावितात्मनां।
श्रीलुब्धानां न लोकानां विशेषेण मही भृतां ॥६३॥ २०

तद्द्वैधीभावं संश्रितस्य तव स्थाने शोभनं भविष्यति। लोभाश्रयस्त्वां न शत्रुरुच्चाटयिष्यति। अपरं यदि किञ्चिच्छिद्रं तस्य पश्यसि। तद्भवा व्यापादयिष्यसीति। मेघवर्ण आह। तात मया सो ऽविदितसंश्रयः। तत् कथं तस्य छिद्रं ज्ञास्यामि। स्थिरजीवी प्राह। वत्स न केवलं स्थानं छिद्रमपि तस्य प्रकटीकरिष्यामि प्रणिधिभिः। उक्तं च। २५